

Ateşböceğinin Kayıp Işıltısı

Ebru Mina TOMURCUK

Ateřböceęinin Kayıp Iřılıtııı

Ebru Mina TOMURCUK

Sıcak yaz çayırında, uzun otların salındığı ve papatyaların baş salladığı yerde, Lumi adında küçük bir ateşböceği yaşırdı. Yuvarlak gövdesi kehribar sarısıydı ve kocaman kara gözleri merakla parıldardı. Kuyruğunda parlaması gereken soluk bir leke vardı. Ama ne kadar uğraşsa da o leke sönük kalıyordu. 'Işığım neden parlamıyor?' diye fısıldadı akşam gökyüzüne.

Lumi'nin en iyi arkadaşı, yosun yeşili atkı ve minik meşe palamudu şapkası takan Güve'ydi. Güve'nin yumuşacık, tüylü antenleri ve hep gülümsüyor gibi görünen yumuşak ela gözleri vardı. 'Endişelenme, Lumi,' dedi Güve, kanat çırparak yanına sokulup. 'Şenlik bu gece ve birlikte çok eğleneceğiz.' Lumi başını salladı, ama minik kırmızı meyve kolyesi endişeyle ağırlaşmıştı.

Her yıl çayır böcekleri bir gece şenliği düzenlerdi. Çiçek yapraklarından yapılmış minik fenerler asar ve ay ışığında dans ederlerdi. Yaprak pelerinli uğur böcekleri ve meyve boncuklu bilezikli cırcır böcekleri heyecanla vızıldardı. 'Ateşböcekleri gökyüzünü aydınlatacak!' diye bağırdı bir çekirge. Lumi'nin içi burkuldu. Kuyruğu hâlâ bir çakıl taşı kadar karanlıktı.

Güneş batınca şenlik başladı. Ateşböcekleri tek tek kuyruklarını yaktı. Altın ışıltıları otların arasında yıldızlar gibi dans etti. Lumi durmadan denedi, ama lekesi sönük kaldı. Pembe yanağından sıcak bir gözyaşı yuvarlandı. 'Yapamıyorum,' diye burnunu çekti. 'Parlayamayan tek ateşböceği benim.'

Güve, Lumi'yi bir mantarın arkasına saklanmış buldu. 'Dışarı çık,' dedi Güve yumuşak bir sesle. 'Şenlik herkes için.' Ama Lumi başını salladı. 'Herkes parlamadığımı görecek,' diye fısıldadı. 'Beni gerçek bir ateşböceği sanmayacaklar.' Güve tüylü kanadını ona doladı. 'Seni özel yapan tek şey ışığın değil,' dedi Güve.

Tam o sırada küçük bir kınkanatlı böcek telaşla yanlarından geçti. 'Ah hayır!' diye bağırdı böcek. 'Hikâye anlatıcısı hasta ve şenlik için hiç hikâyemiz yok!' Kalabalık mırıldanmaya başladı. Lumi'nin kocaman gözleri fal taşı gibi açıldı. Hikâyeleri her şeyden çok severdi. Kafasının içinde yüzlerce hikâye vardı: cesur karıncalar, şarkı söyleyen dereler ve baldan yapılmış aylar hakkında.

Güve, Lumi'nin gözlerindeki kıvılcımı gördü. 'Sen hikâyeler bilirsin,' dedi Güve usulca. 'Bir tane anlatabilirsin.' Lumi'nin yanakları pembeye döndü. 'Ama ben çok utangacım,' dedi. 'Ya beni sevmezlerse?' Güve gülümsedi. 'Ben hemen yanında olacağım. Sadece kalbinden konuş.' Lumi derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Güve, Lumi'yi yosunlardan yapılmış küçük bir tümseğe götürdü. Kalabalık merakla etraflarına toplandı. Lumi'nin kanatları titriyordu ve kuyruğu hâlâ sönüktü. Arkadaşına baktı; Güve ona cesaret veren bir baş işareti yaptı. 'Bir zamanlar,' diye başladı Lumi, 'parlayamayan küçük bir yıldız varmış...' Sesi kısıktı, ama böcekler duymak için öne eğildi.

Lumi konuştua szleri havada resimler izdi. Bcekler, yildızın durmadan denediđini grd ve onun zntsn hissetti. Yildızın bilge, yařlı bir ay olan arkadaşını grd; ay, yildızın parlamanın bařka bir yolunu bulmasına yardım etmiřti. Uđur bcekleri i ekti, cırcır bcekleri glmsedi. Lumi'nin sesi glendi ve gzleri sevinle parladı.

Lumi bitirdiğinde çayır bir an sessiz kaldı. Sonra uğur böcekleri minik kanatlarını çırpı. Çekirgeler sevinçle bağır, kınkanatlı böcekler ayaklarını yere vurdu. 'Daha!' diye bağır, 'Bize bir tane daha anlat!' Lumi'nin yüreği kabardı. Bir yağmur damlasını kurtaran cesur bir karınca hakkında bir masal anlattı, sonra dans etmeyi öğrenen şarkıcı bir dere hakkında bir tane daha.

Güve yanından ayrılmadı, cesaret verici sözler fısıldadı. 'Görüyor musun?' dedi Güve. 'Hikâyelerin herkesi mutlu ediyor.' Lumi arkadaşına baktı ve içine sıcak bir duygu yayıldı. Bir ışıltı olmadan bile geceyi sözleriyle aydınlatabileceğini fark etti. Şenlik kalabalığı etrafına toplandı, yüzleri hayranlıkla parlıyordu.

Lumi hikâyelerini anlattıkça büyülü bir şey oldu. Kuyruğu parlamaya başladı; önce azıcık, sonra giderek daha parlak. Diğer ateşböcekleri gibi bir ışıltı değildi, ama sözleriyle birlikte nabız gibi atan yumuşak, istikrarlı bir ışıktı. 'Bakın!' diye bağırdı bir uğur böceği. 'Işığı parlıyor!' Lumi şaşkınlıkla nefes aldı ve gülümsedi. Kalbi başından beri parlıyormuş.

Böcekler her zamankinden daha yüksek sesle alkışladı. 'Hikâyeci Lumi!' diye bağırdılar. 'Parlak Kalpli Lumi!' Güve ona sımsıkı sarıldı. 'Yapabileceğini biliyordum,' dedi Güve. 'Nezaketin ve hikâyelerin ışığını parlattı.' Lumi'nin minik kırmızı meyve kolyesi ışıltının içinde pırıldıyor gibiydi. Kendini sıcacık, mutlu ve gururlu hissetti.

O geceden sonra Lumi ışığı için bir daha hiç üzülmeydi. Her şenlikte hikâyeler anlattı ve onun özel ısıltısı hep mutlu bir kalabalık topladı. Güve yanına oturdu, yosun yeşili atkısını takmış gülümsüyordu. Lumi, dostluğun ne yapabildiğininle ilgili olmadığını öğrendi. Dostluk, nazik olmak ve sevdiğin şeyi paylaşmakla ilgiliydi.

Çayır böcekleri hâlâ küçük ateşböceğinin ışıltısını bulduğu geceyi anlatır. Nezaketin ve hikâye anlatmanın bir kalbi her ışıltı kadar parlak edebileceğini söylerler. Lumi ve Güve en iyi arkadaş olarak kalır ve her şenlik Lumi'nin bir hikâyesiyle sona erer; onun yumuşak ışığı dostluğun minik bir feneri gibi parlar.

Ve eğer bir yaz gecesi çayıra yolunuz düşerse, kuyruğu sönük ama gülümsemesi parlak küçük bir ateşböceği görebilirsiniz. Bir böcek kalabalığına hikâye anlatıyor olacak, yanında yosun yeşili atkılı bir güveyle. Ve dostluğun ve nezaketin en parlak ışığı yarattığını anlayacaksınız.